

8983

P

8983

155th Allen

H. K. L. No. 6.

b. 2 1/4

3286 ~~Pravos~~

G Ł O S

JW. Alexandra NARBUTTA Regenta Woyskowego Li-
tew: Pośła Powiatu Lidz: w Izbie złączoney, Roku
1793. Junii 26. Dnia

M I A N Y.

*Nayjaśnieyszy Królu P. M. Miłk. Prześwietne Skonfe-
derowane Rzpltey Stany!*

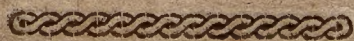
Gdy w ciągu Seymowania zbliża się moment, w którym nas o-
taczająca przemoc nagli, abyśmy dali odpowiedź na los Braci
naszych. — W tak ważney okoliczności, nie dosyć jest mó-
wić, roztrząsać, zastanawiać się, czuć, ile gdy raz wyrzeczone
słowo, cofnionym być nie może. — Trokliwość Twoja N. P.
trzykrotnie oświadczona, stałość Stanow i przekonanie, jest o-
znaką końca, jaki ma nastąpić. — Jużem w pierwszym głosie
moim, oświadczył, że nie mam Prawa, ani go łobie przywła-
szczam, decydować o własności cudzey, o wolności równego
Brata, nie mam Prawa nikogo w wieczną zagrzebać niewolę. —
Prawda, żem Poseł, ale z Instrukcją, z mocą ograniczoną, i co
tylko stosownie do przepisow danych od Braci w domach po-
zostałych uczynię, to mi za ważną, wolną, i za dopełnienie po-
winnościow Reprezentanta przyietym jest i być powinno. —
Nie umiem inaczey czuć, ani mówić, tylko jak myślę, — ktokol-
wiek odstępuje Praw właściwych, występny jest. — To nas
gubi, to naszą wolność niszczy, to nas postawiło, na tym szcze-
blu nieszczęścia, żeśmy wstrzęśli się w całości i exystencyi Po-
laka. — Oycowie nasi, których popioły, ze czcią, uszanowa-
niem, i z żalem wspominamy, szukając w ich Dzieiach lekar-
stwa, być musieli pamiętnieyszemi (jak widać, ze skutkow) na
związki, któremi krępowali się z graniczącemi Mocarstwami. —
Próżno zgłębiać przyczyny naszego nieszczęścia, widząc w nas
samy, próżno szukać lekarstwa po czasie, bogdayby więcej
ta prawda odwieczna niebyła dla nas doświadczeniem, że ma-
dry Polak po szkodzie. — Niech podydzie w wieczną niepa-
mięć, ten nieszczęśliwy moment, w którym miało pomocy,
miało lekarstwa, zgubę i truciznę Oyczyźnie naszej dano, —
Widziemy już Braci naszych stękając pod ciężarem przemocy
wieczney; widziemy nas samych zniszczonych: Patrzaaliśmy,
jak krew naszą, na naszej Ziemi strumieniem płynęła. — Pa-
trzaaliśmy, jak Obywatel zwiedziony obiecaną szczęśliwością,
uciekał bez celu, jak kupił się szukając obrony, lecz straty, ma-
jątku

iątku, zdrowia, bez pomocy, obciążony zniszczeniem powracał do Domu. — Bądźmy odtąd stałszymi, dotrzymuemy mocniejszą wiary będąc słabszymi, bo ta jest, i była od wieków Axio-
ma, iż możniejszy (w każdym stanie) słabszemu daje Prawa. — Nie wierzymy nikomu, a nikt nas nie zdradzi.

Nayjaśniejszy Królu! widzisz, iż ten co Przodkom W. K. M. hoł-
dował, będąc Xiążęciem, dziś Tobie N. K. i nam chce rozka-
zować. — Śmiało mogę wyrzucić łatwowierność, i powol-
ność naszą dla Dworu Pruskiego w zeszłym Seymie, bo skutki
przykre onych, odwracać bezsilnym polecili Bracia — Dać
ratunek, bez ratunku będącym, rzecz trudna, dać lekarstwo, nie
znając jego, rzecz ciekawa, lecz nadto potrzebna. — Rostro-
pność, ostrożność, miłość Ojczyzny, niech nam przodkują. —
Polacy! wspomniemy, mając na Tronie Polaka, cośmy winni
Następcom Naszym. — Odrzućmy od nas ten przykład wko-
rzeniony, niezgody, i prześladowania nas samych, nieufności,
jaka nas ogarnęła. — Łączmy miłość dla Tronu, mówmy pra-
wdę Tronowi, co jest naszą powinnością, prośmy Króla, niech
z nami radzi, i czyni tak, aby i nam trwałość, Rząd pewny, i
nad nami Panującemu, sławę i znaczenie otrzymać. — Między
Królem Polakiem, a Stanem Rycerskim w Polakach, żadney
różnicy nie widzę, jak jednego, tak drugiego jest powinność
stać się na wzajem, ile można szczęśliwymi. — Głos W. K.
M. dnia wczorajszego, uczynił przeświadczenie, i potwierdził
tę prawdę, żeś Polak, żeś Potomek krwi Narodu uszczęśli-
wiającego. — Jle razy W. K. M. P. M. Mił: dałz moment Sta-
nowi Rycerskiemu słuchać siebie, tyle razy z przekonaniem od-
pisać się nie nayduje mocy. — Odezwałeś się N. P. że nie ma
potrzeby wysłania Posłów, nie rewokując naydujących się. —
Łączę mój sentyment do zdania, i przyczyn przez W. K. M.
przełożonych. — Projekt od Łaski podany przeznaczający De-
legacyą z Dworami Rosyjskim i Pruskim nie może być przyję-
tym. — Tu jest czas, i moment wzięcia rzeczy na złą? lub na
dobrą? każdy z nas Seymujących weyść w siebie powinien? —
Co do mnie. — Wiara Bogu, rzetelność przysiędze, miłość
Ojczyźnie, nieodstępność Instrukcyi winieniem.

Wysyłając Powiat nas w Punkcie 2. Instrukcyi. Staranie się o
całość Kraiu polecił w Punkcie 12. czynienie Traktatów,
Umów z Potencjami, celem uszczęśliwości na czas dalszy powie-
rzył. — Nieodbita więc potrzeba dogodzenia obu Punktom
tak, aby nie nie mieć do wyrzucenia. — Staranności ocale-
nia Kraiu odbiegać nie godzi się, bo sam Powiat widział stan
niemocy, iż inaczej nie można odzyskać, jak tylo sposobem
proźby. — Gdy na siłę odporney brakuje. — Ale między Tra-
ktowaniem z Dworem Rosyjskim, któren nas dłuższemi gra-
nicami otacza, a traktowaniem z Dworem Pruskim widzę z prze-
konania wielką różnicę. — Jakie są obowiązki względem Mo-
skwy, tych całe nie mamy Królowi Pruskiemu. — Ma Moskwa
pretensyą o zrzucenie Gwarancyi bez niej, ma Moskwa rzecz
oto, iż Wojsko Jey wysłane celem pomocy odzyskania Praw,
i swobod dawnych Gwarantowanych, znalazła opór przez Wo-
jsko Narodowe, z którym miała akcyę jakie ona bądź. — w Koń-
cu

cu Moskwa nazwała to być Woyną, z nią więc, czy to jakby po Woynie, czyli też przy Dekleracyi całości Granic, trakto-
wać, i prosić nie od rzeczy. — z Dworem Pruskim co innego. —
Król Pruski jest naszym Aliantem z Seymu przeszłego, on Tra-
ktatem swoim upewnił bronić, on uręczył dać Woyskiem swym
pomoc, on był w tamtym Saymie, wszystko robiącym, on sku-
tkiem wszytkiego nieszczęścia, on nawet w dzisiejszych okoli-
cznościach, jeśli wprowadził Woysko w Kray nasz, to czytelną
prawdą w Nocie Jego podaney, że w zamiarze, że ubeśpiecze-
nia Granic swych, w zamiarze uśmierzenia Jakobinow, nie zaś
Zabioru. — Nayjaśn: Królu! Prześwietne Stany! Pytam Was,
co i kiedy Polska ztego uczyniła temu Dworowi? gdzie cień
grzechu przeciw Jemu? gdzie z nim i który Punkt Traktatu
złamany? za cóż zabrał? bez Woyny, bez pozorów, chyba to
przyczyna, iż Ziemia Polska tyka Granicy Państwa Jego. —
Zwiedziony Polak świeżym niedotrzymaniem przez Króla Pru-
skiego Aliansu, może być pewnym czynienia umów; nie? mo-
im więc zdaniem jestem przytym, aby w żadne nie wchodzić
Negocyacye z Dworem Berlińskim. Lecz jestem za tym, aby
Król Pruski, jako po nienaydzienu Jakobinow, co mu obawę
sprawiało, wyprowadził Woysko swe z Granic Rzpltey. — Je-
stem zatym przeciw Delegacyi z tymże Dworem, i na oną nie-
pozwalam. Gdy zaś mamy decydować Delegacyą, tedy z ni-
kim innym, jak z samym Dworem Moskiewskim. — Mieymy
więc pamięć na to, aby Delegacya nasza miała cel istotny od-
zyskania Kraiu, jako przy Deklaracyi tegoż Dworu, jako Akcie
Konfederacyi Targowickiey. — Niech ta Delegacya ma powin-
ność prosić Dworu Rossyjskiego, aby ta silna Ręka, która trzy-
ma naszej Konfederacyi Targowickiey węzeł, była nam pomo-
cą, wyswobodzenia Kraiu z pod Woyska Pruskiego. Niech pro-
si, aby Dwór Rossyjski wdał się, i wyperswadował Królowi
Jmci Pruskiemu, iż niewinnie prześladaie Polskę Ziemie. — Je-
śli w końcu mają być czynione Traktaty, tedy z położenia na-
szego, i z uwagi na moc i potęgę, nie widzę być dogodniey-
szym, jak z Moskwą. — Zawsze jednak tak, aby szczęśliwość
Kraiu skutkiem była. Delegacya, czyli Deputacya nie ma być
inaczezy wyznaczoną, jak per pluralitate votorum, jako wrze-
czy naybarzieszy interesowaney, Instrukcyja do Delegacyi nie
inaczezy ma być ustanowiona, jak podobnym obyczaiem. —
Nayjaśn: Królu! Stan Rycerki w Gronie, którego lubo w smu-
tney okazyi posługi, mam honor naydować się, rad słuchać zda-
nia Twego, nie usuway rady. — Day pomoc w ułożeniu Pun-
któw, abyśmy i Krajowi dobrze mogli uczynić, i siebie od wie-
czney nieślawy uchronić. — Powtarzam mój sentyment, iż z
Królem Pruskim mieć doczynienia niechcę, i nie pozwalam, ani
pozwolę, oraz na układ inny, że nie zgodzę się, oświadczam się.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text.]

[Faint, illegible text.]

[Faint, illegible text.]

[Faint, illegible text.]

[Faint, illegible text.]

[Faint, illegible text.]

[Faint, illegible text.]

[Faint, illegible text.]

[Faint, illegible text.]

Biblioteka Jagiellońska

std:0022287

